

DURUŞHABER

27 NİSAN E-MUHTIRASI, ASKERİ VESAYETİN SERENCAMI VE “DEPREŞEN” DARBE HALLERİ...

22.05.2020 22:21:00

Kemalist sistem darbeciliğini, Osmanlının modern döneminde vuku bulan ve ihtilalci mantığın itelemesiyle kendine zaman ve zemin bulan bir vasatta yer bulan İttihatçılardan devraldığı darbeci geleneği kendi tarihi boyunca sürdürmeye çalışmıştı.

Sait Alioğlu Özgün İrade Dergisi dergisi 2020 Nisan-Mayıs (192-193.) sayısında ve aynı zamanda ozgunirade.com'da yayımlanan yazısı...

27 Nisan'da mevcut iktidarı iktidara kalkışanların kalkışma gerekçeleri üzerine...

Kemalist sistem darbeciliğini, Osmanlının modern döneminde vuku bulan ve ihtilalci mantığın itelemesiyle kendine zaman ve zemin bulan bir vasatta yer bulan İttihatçılardan devraldığı darbeci geleneği kendi tarihi boyunca sürdürmeye çalışmıştı.

İşte doksan küsur yıllık Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca lağvedilen 1.meclisten buyana, özellikle de Kemalist sistemin yıpranmaya yüz tuttuğu altmışlı yıllarla birlikte, Kemalist karakterli askeri darbelerin aratarak devam ettiği görülmektedir. Hangi ideolojik saikle yapılmış olursa olsun ve darbe sonrasında hangi toplumsal, siyasi, din/mezhebin yararına olursa olsun, yapılan bu darbelerin milletin iradesini yok ettiği ve vesayeti alabildiğine alenileştirdiği de o oranda görülecektir.

Yapılan darbeler aynı zamanda seçilmiş iktidarlara yönelik kurulan kumpaslarla belirginlik kazanmaktaydı. Ki, seçilmiş meşru iktidara kurulmuş kumpaslardan biri de 27 Nisan bildirisiydi. Bir sürecin temel taşlarından olan bildiri, ilk defa bir hükümetin karşı koyması ile savuşturulmuştu.

Bir gazetenin Ankara temsilcisi, o günün akşamında, ikidir, makam aracıyla Genelkurmay Karargâhı'nın önünden geçme ihtiyacı hissetmişti. Karargâhta ne olup bittiğini anlamaya çalışıyordu. Onun öncesinde savunma muhabirini görevlendirmiş ancak bir netice elde edememişti. Kendisi de emekli asker olan Ankara temsilcisini tedirgin eden, haber kaynağından gelen “Genelkurmay'daki çalışmaların bitmediği, komuta katındaki ışıkların yandığı ve bir çalışmanın olduğu” bilgisiydi. Muvazzaf devre arkadaşları da bu bilgiyi teyit ediyordu: “Komutanın karargâhta olduğunu ve çalıştığını belirttiler.” Kaynakları, komutanın bir bildiri yayımlayacağını da ifade ediyorlardı.

Türkiye Gazetesi Ankara Temsilcisi Nuri Elibol, o gece kuvvetle muhtemel Karargâh kaynaklı bir hareketlenmenin olacağını düşünüyordu. 27 Nisan e-bildirisi, o akşam, gece yarısına az bir süre kala böyle çıkmıştı ortaya. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın haberdar olur olmaz bildiriye ilk tepkisi ise, yakın çevresinden öğrendiğimize göre, “Gerekirse tankların üzerine çıkarım.” şeklinde olmuştu.

O günlere nasıl mı gelinmişti? Eski Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Sabih Kanadoğlu; Turgut Özal, Süleyman Demirel ve Ahmet Necdet Sezer'in cumhurbaşkanı seçilmesi sırasında hiç aranmayan bir 'hukuk' icat etmiş, Meclis'te 367 milletvekilinin bulunmasının şart olduğunu ortaya atmıştı. Kanadoğlu'nun 28 Aralık 2006'da heybesinden çıkardığı fikrin amacı, 16 Mayıs 2007 tarihinde görev süresi dolacak Cumhurbaşkanı Sezer'in yerine Köşk'e çıkacak yeni ismin 'karşı taraftan biri' olmasını engellemektir.

Kanadoğlu'nun icadı, barikatlardan sadece biriydi. Sürecin başlangıcını biraz daha geriye, 17 Mayıs 2006'da, Türkiye'de kaos oluşturmak üzere Danıştay'a yapılan saldırıya kadar götürmek de mümkündür. Ondan bir iki hafta daha geriye, mayıs ayı başına geri döndüğümüzde, 2007 yılı dâhil, yaşanacakların ipucu apaçık ortadaydı neredeyse. Orada ne mi olmuştu? İlhan Selçuk, 2006 yılının mayıs ayı başında, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'le bir görüşme yapmış ve 8 Mayıs 2006 tarihli imzasız başyazısını o görüşmeye ayırmıştı.

Köşede, dikkatli gözler tarafından kayıt altına alındığında, Türkiye'nin geleceğine dair çok net ipuçları vardı. Selçuk, aynen şunları yazmıştı: "2007'ye doğru Türkiye Cumhuriyeti büyük bir sınav yaşayacak ve gerilimden geçecek gibi görünüyor." Ancak, Ertuğrul Özkök, Selçuk'un yazısının yeterince dikkat çekmediğini düşünmüş olacak ki, bir gün sonra yazıyı Hürriyet'teki gündemine taşıyacaktı: "Cumhurbaşkanı Sezer, Erdoğan veya Arınç'ın Çankaya'ya çıkmasının önünü kesecek bazı girişimlerde mi bulunacak? (...) Cumhurbaşkanı Sezer ile İlhan Selçuk'un baş başa görüşmesinde nelerin konuşulduğunu doğrusu çok merak ediliyordu, doğrusu...(1)

Bildiri

[27 Nisan](#) gece yarısına az bir zaman kala resmi internet sitesi üzerinden yapılan açıklamada adaylık süreci ile [23 Nisan](#) öncesi yurdun birçok yöresinde [laiklik](#) karşıtı ve din bezirganlığı olarak nitelendirdikleri olayların gelişiminin vahim derecede olduğu ve bunun rejime meydan okuma olarak değerlendirilmesi gerektiği yer almış, bununla birlikte TSK'nın yasalar ile kendine düşen görev ve yetkileri kullanmaktan çekinmeyecekleri de dile getirilerek dönemin Genelkurmay Başkanı [Yaşar Büyükanıt](#) 2009 yılında katıldığı bir TV programında bu internet açıklamasının kendisi tarafından yazıldığını [\[13\]](#) fakat bunun bir muhtıra olmadığını söylemiştir.

Bildiri Süreci

Türkiye Cumhuriyeti'nin 10. Cumhurbaşkanı [Ahmet Necdet Sezer](#)'in görev süresinin Mayıs ayında dolacak olması sebebi ile başlayan Cumhurbaşkanı seçimi ile ilgili olarak özellikle ana muhalefet Partisi [CHP](#)'nin Türkiye'nin tepedeki üç makamın da *Milli Görüşçü* olmaması ve Cumhurbaşkanı'nın tüm partilerin uzlaşısı ile seçilmesi gerektiği düşüncesine birçok sivil toplum kuruluşu(5) ve (Cumhurbaşkanı'nın TSK'nın başkomutanı sıfatı taşıdığı gerekçesi ile) müdahil olması, bu görüşlere AK Parti ve diğer sivil toplum kuruluşları tarafından itibar edilmemesi, ülkede gerginliği tırmandırmıştır.

Genelkurmay Başkanı [Orgeneral Yaşar Büyükanıt](#) 12 Nisan'da [Cumhurbaşkanı](#)'nın [Türk Silahlı Kuvvetleri](#)'nin Başkomutanı olması sıfatı ile bu seçimlerin kendilerini de yakından ilgilendirdiğini belirtmiş ve seçilecek Cumhurbaşkanı'nın cumhuriyetin temel ilke ve kuralları ile Atatürkçülüğün gereklerine özde bağlı olması gerektiğini beyan etmesine ve birçok sivil toplum kuruluşu tarafından organize edilen 14 Nisan [Cumhuriyet Mitingi](#)'nin netice vermemesi sonucu süreç doğal olarak başlamıştır.

AK Parti Merkez Yönetim Kurulu Erdoğan'a seçimle ilgili tam yetki vermişti.

Başbakan [Recep Tayyip Erdoğan](#) Cumhurbaşkanı adayını belirlemek üzere AK Parti içerisinde ağırlığı olan ve *Milli Görüşçü* olarak anılan TBMM Başkanı [Bülent Arınç](#) ile yaptığı görüşmeler sonucunda, sunduğu birkaç isimden hiçbirinin istenmemesi ve Arınç'ın *ya kendisinin ya da Abdullah Gül'ün olmasını* istemesi sonucu (6) [Abdullah Gül](#)'ü aday ilan etmiştir.

Etkileri

Hükümet bildiriye üzerine almış ve hükümet sözcüsü [Cemil Çiçek](#) ertesi gün bir basın açıklaması yaparak hükümetin de laiklikten yana olduğunu bildirmiştir. Hükümet alışılmadık bir şekilde, daha önceki askeri müdahalelerin ardından hükümetlerin takındığı tavırların aksine muhtırayı sert bir tepkiyle karşıladı. Cemil Çiçek konuşmasında Genelkurmay Başkanı'nın resmi olarak Başbakan'a bağlı olduğunu, görevleri itibarıyla Başbakan'a karşı sorumlu olduğunu belirtti.(7).

Eski Cumhurbaşkanı ve 12 Eylül darbesini yapan [Kenan Evren](#) ordunun gerek gördüğü için böyle bir açıklama yapmış olduğunu ve bunun görevi olduğunu belirtmiştir

Mecliste temsil edilen [CHP](#), [ANAP](#), [DYP](#), [HYP](#), [SHP](#) ile TBMM’de sandalyesi olmayan [DSP](#), [MHP](#), [İP](#) liderleri erken seçim kararı alınarak Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin yeni Meclis tarafından yapılması gerektiğini basın açıklamaları ile belirtmişlerdir. Ancak hükümet böyle bir yolu tercih etmediklerini ve seçim sürecinin devam edeceğini açıklamışlardır. Abdullah Gül ise adaylıktan çekilmeyeceğini açıklamıştır.

[TBMM](#)’de 27 Nisan 2007 tarihinde yapılan [Cumhurbaşkanlığı seçimi](#) 1. turunda [toplantı yeter sayısı](#) olan 367 sayısına ulaşamadığı gerekçesiyle CHP tarafından [Anayasa Mahkemesi](#)’ne yapılan itiraz başvurusu 1 Mayıs 2007 tarihinde haklı bulunarak [Cumhurbaşkanlığı](#) seçimlerinin 1. turu iptal edilmiştir. Bu gelişmeler üzerine [Başbakan Recep Tayyip Erdoğan](#) 24 Haziran ya da 1 Temmuz tarihinde [erken seçime](#) gidileceği açıklaması yaptı.(8)

Ayrıca, 1973 ve 1980’de olduğu gibi askerlerin Cumhurbaşkanlığı sürecine artık müdahil olmalarını engellemek için, Anavatan Partisi’nin teklifi TBMM tarafından kabul edilerek [Anayasa](#) değişikliği yapıldı ve bundan sonra Cumhurbaşkanlarının 5 senede bir doğrudan [halk](#) (cumhur) tarafından seçilmesi kabul edildi. Dönemin Cumhurbaşkanı [Ahmet Necdet Sezer](#) ve CHP itiraz ettikleri için bu değişiklik [referandum](#) ile halkoyuna sunuldu ve %68 oy oranı ile kabul edilerek kesinleşti.

Dönemin gazete haberlerinden başlıklar...

Dönemin Türkiye ulusal basın internet sitelerinde konuya ilişkin ilk haber başlıklarından ‘darbe yanlısı’ başlıklardan örnekleri şöyle sıralayabiliriz; ; Zaman: “Genelkurmay’dan laiklik açıklaması” Hürriyet: “Genelkurmay’dan çok sert açıklama” Milliyet: “Genelkurmay’dan çok sert açıklama” Sabah: “Genelkurmay’dan gece yarısı bildirisi” Star: “Genelkurmay’dan açıklama” Vatan: “TSK’dan muhtıra gibi açıklama.”

Birde, darbe karşıtı olan ve İslamcı duruşuyla bilinen Yeni Şafak: gazetesinin “Genelkurmay gece yarısı açıklama yaptı” başlığı öne çıkmaktaydı.

Arıca 27 Nisan e-muhtırası sonrasında, Gülen –FETÖ- grubuna ait Zaman gazetesinin “Hayırlı Olsun” manşeti ile, İslamcı cenahı temsil ettiğini bildiğimiz ve gördüğümüz Akit Gazetesinin Fetullah Gülen’e atfen manşetine çektiği haberin başlığı olan **“Gülen, Hükümet Gitsin!”** ifadesi kimin darbe yanlısı, kiminde darbe karşıtı olduğunu açık bir şekilde ortaya koyuyordu...

Konu ile ilgili laik’cenahtan ‘bazı’ yorumlarından örnekler...

CHP Parti Sözcüsü [Mustafa Özyürek](#) (Muhtıranın yayınlanmasından hemen sonra [NTV](#)’ye telefonla bağlanarak): “Tabii bu bir muhtıradır. Hükümetin bunun gereğini yerine getirmesi gerekir.”

CHP Genel Başkanı [Deniz Baykal](#) (Muhtıradan sonra verdiği ilk röportajında): “Bu tablonun değişeceğini meydanlar gösterdi. Müdahaleye uğrayan yönetimlere halk sahip çıkmadı. Halkımız devlet organlarıyla çatışanlara sahip çıkmaz. Bu ortamda mağduriyet yok dayatma var. Anayasa Mahkemesi 367 kararını onaylamazsa ülke çatışmaya gider.”

[Nur Serter](#) (Muhtıradan bir gün sonra Çağlayan’daki Cumhuriyet Mitingi’nde yaptığı konuşma): Genelkurmay Başkanı’na “memur” diyen bir zihniyete karşı Türk Silahlı Kuvvetleri’nin önünde, şanlı ordumuzun önünde saygıyla eğiliyoruz. Türk ordusu çok yaşa. Türk ordusu, 27 Nisan’da bizim sesimizi duymuş, bizim sesimize sahip çıkmış, demokrasiye sahip çıkmıştır. 27 Nisan’da Türkiye Cumhuriyeti’nin gerçek iradesine sahip çıkmıştır.

[TÜSİAD](#) Başkanı [Arzuhan Doğan Yalçındağ](#): “AKP toplumda git gide artan ve TÜSİAD’ın da paylaştığı laik rejimi koruma kaygısını yeterince dikkate almıyor. Genelkurmay Başkanlığı’nın açıklamasıyla yaratılan fiili durum demokratik teamüllere uygun değil. Laikliği ve demokrasiyi korumak için bir an önce genel seçimlere gidilmeli.”

[Ertuğrul Özkök](#) (Hürriyet): “Demokrasi kaygısıyla, sadece askeri eleştirmek, ne adil, ne yararlı, ne de sonuç verici bir girişim olacaktır. Çünkü o bildiride savunulan görüşler, toplumun önemli bir bölümü tarafından paylaşılmaktadır.”

[Yılmaz Özdil](#) (Dönemin Sabah gazetesi): “Hâlâ deniyor ki, bundan sonraki adım ne olur? Bundan sonraki adım, tank olur. Gücüm var diye dayatırsan, gücü olan sana dayatır.”

[Ural Akbulut](#) (Eski ODTÜ rektörü): “Bu ikinci 28 Şubat’tır TSK her şeye rağmen soğukkanlı davranmıştır.”

[Fikret Bila](#) (Milliyet): “TSK, türbanın ve temsil ettiği zihniyetin Çankaya’ya çıkmasına karşı ilkesel bir duruş sergilemiştir. “

Emekli Orgeneral [Tuncer Kilinc](#): “Kamuoyuna bilgi veriliyor ve bunların gereği yapılmazsa istenmeyen şeylerin olabileceği mesajı verilmek isteniyor.”

Hadiseye yönelik oluşan tepkiler

Yabancı haber ajansları ise acil kodu ile üyelerine basın açıklamasını servis etmişlerdi. [Avrupa Birliği](#)’nin Genişlemeden Sorumlu Üyesi [Olli Rehn](#), TSK’nın demokratik laikliğe ve demokratik değerlere saygı gösterdiğini ispatlaması için seçim sürecine karışmamasının gerektiğini söyledi(9)

Dönemin ABD Dışişleri bakanı [Condoleezza Rice](#): “ABD Türkiye’nin demokrasi ve anayasal gelişim sürecini, dolayısıyla seçimle işbaşına gelenleri tam destekliyor. Cevabımız evettir, ABD de Avrupa Birliği’nin bu konuda Türkiye’ye verdiği destekle aynı pozisyondadır.” şeklinde bir açıklama yaptı(10)

[Özgürlük ve Dayanışma Partisi](#) genel başkanı [Ufuk Uras](#) ise “Muhtıraya Hayır! Sözde Değil, Özde Demokrasi İstiyoruz” başlıklı bir basın açıklamasında bulunarak Genelkurmay Açıklaması’nı eleştirdi. (11)

Basın açıklaması, Genelkurmay Başkanlığı web sitesinden yapılması nedeniyle esprili olarak “e-muhtıra” şeklinde anıldı(12)

[Bülent Arınç](#) bildirinین yayınlanmasından 4 yıl sonra katıldığı bir toplantıda yaptığı bir değerlendirmede “*Sakın ha! Cumhurbaşkanı seçmeyin anlamında. Bize aba altından sopa gösteriyor. Kime, hükümete. Kime, Meclise. Hiç bir demokraside böyle bir müdahaleyi kabul etmek mümkün değil. Ama zannettiler ki ben böyle yazar, korkutursam onlar teslim olurlar. ‘Hazır ol’ denildiği zaman hep baş üstüne diyen sivil iktidarla karşılaştı onlar*” şeklinde demeç vererek, bildirinin müdahale niteliğinde olduğunu ifade etmişti. (13)

On Üç yıl sonrasında 27 Nisan 2007’ye bakmak...

Laik oligarşik sistem karşısında Müslüman kitleyi siyaset sahnesinde temsiliyeti üzerine aldığı görünen Refah Partisi’nin doksanlarda elde ettiği görece başarılar laik sistemi ve yandaşlarını ürkütmüştü. Birde bunun yanında, o da salt batıcı kulvarda bulunmasına rağmen, yapıp ettikleriyle mevcut Kemalist sistemi korkuttuğu görülen Özal’a karşı yapılan sistemli saldırılar sonucunda doksanlı yılların örtülü darbe yılları olduğu konusunda hiçbir şek ve şüphe bulunmamaktaydı...

Özal'ın ölümü/öldür(t)ülmesi sonrasında vuku bulan 28 şubat darbesinde, anlaşılan balans ayarı iyi yapılmamış olacak ki,2002 sonrasında iktidarı alan ve bir daha iktidar elinden 'alınamayacak olan' Ak Parti başarı elde ediyordu.

Bundan dolayı iktidar karşısında 'devleti' temsil eden kurumsal güçlerle onların yarenlerinin hazırlanmaya çalıştıkları karşı çıkışlara olası bir ivme kazandırma adına askeri bir muhtıranın, 'dışarıda bulunmalarına rağmen' "iktidar elitleri" tarafından mevcut iktidara veriliyordu.

Özal sonrasında, liberal çerçeveli özgürlükçü ortam ve buna bağlı uygulamaların, Batıcı olmalarına rağmen, Batının, dönemi açısından 'artık' farklılaştığını görmeyen, görmek istemeyen laik cephe, elbirliği etmişçesine, Özal'ın ölümü sonrasında, dönemi örtülü darbe olarak tesmiye ediliyordu...

Ak Parti ile birlikte, kendini merkezden alıkonulmuş olarak görmeleri sonucunda, oligarşik kurumlara birlikte, mevcut iktidarın her tür icraatını vetolarla engellemeye çalışan sabık Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in uğraşlarına ek olarak, Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Ak parti'ye yönelik açmış olduğu 'kapatma davası da 27 e-muhtırasından güç alarak ortaya konuyordu.

Dönemin Genelkurmay Başkanı sıfatıyla Yaşar Büyükanıt'ın, iktidara yönelik ileri sürdüğü gerekçelerden bel aldığı görülen Başsavcılığın, dördüncü kuvvet 'laik' medya organlarından Ak parti aleyhine, çoğu da yalan, yanlış ve düpedüz iftiraya dayanan manşet haberlerini, kapatma konusunda delil olarak değerlendirmesi, komik, komik olduğu kadar da salt iftiraya dayanmaktaydı...

Yaşar Büyükanıt'tan sonra Genelkurmay Başkanlığı koltuğuna oturan İlker Başbuğ, kendi döneminde, belki de olacak bir darbeye hazırlık sadedinde, bir ihbar sonucu yapılan aramalarda İstanbul Ümraniye'de bir gecekondu da 27 el bombası bulunmuş ve akabinde, askerinden, akademisyenine ve mafya babasına kadar epey insan tutuklanmıştı. O davada Başbuğ'da yargılanıp ceza almıştı.

Başbuğ, o davanın seyrini değiştirmek, davaya etki etmek için, bir basın toplantısı düzenlemiş ve lav silahını eline almış ve onu, silah değilmişçesine değerlendirme yoluna giderek, o silahının bayağı bir boru olarak gösterip anlatmaya çalışmıştı.

Her ne kadar, 15 Temmuz darbesi sonrasında –o da Ak Parti iktidarının kendine yeni ortak arama çabası için olsa gerek- hükümet kanadı tarafından, adeta günah çıkarırcasına Ergenekon vb. davasının FETÖ'nün savcılarının işi, marifeti olduğu söylenmeye başlanmıştı.

Bu süreçte, birçok tutuklu kişi, 'yeniden' yapılan mahkemeler sonucunda saliverilmişti. Bunlardan biri İlker Başbuğ'du. FETÖ yargısınca görülen davalar neticesinde tutuklananların önemli ve 'etkili' bir kısmı yapılan son mahkemeler sonucunda beraat etmişlerdi.

Bu saliverilenler içerisinde, askeri kanattan olmayıp 'sivil' ve siyasi kanattan olan Doğu Perinçek'te vardı. 'Kör ölür badem gözlü olur' fehvasınca İslamcılığı pek d bulunmayan, ama onun yerine milliyetçiliğe kadar varan muhafazakarlığı önplanda olan Yeni Akit Gazetesi, 'Mal bulmuş Mağribi' misali, Peeinçek'e sayfa sayfa yer ayırıyor, onunla röportajlar yapıyordu.

Onunda canıma minnet, bu sayede muhafazakar mahallede, hem var olan iktidarı 'tatlı sert' bir üslupla hizaya çekmek, Atlantikliğe karşı Avrasyacılığa oynamak, ülkeye, iktidara ve topluma yön verme adına kendine yer buluyordu.

O bu üslubunu pek mahirane bir şekilde sürdürmekte, işini kotarmakta, rolünü oynamakta ve hedefine ulaşmaya çalışmaktadır. Kim uyanır, şimdilik pek bilinmezdi...

O bu minval üzere hareket ederken, 27 Nisan e-muhtırasını verme saadetini(!) yaşayan, lavı boru olarak takdim eden Başbuğ ise, belki de, kendi düşüncesiyle kendine yapılanları gözden geçirerek, AK Parti iktidarına, özellikle de Cumhurbaşkanı Erdoğan'a karşı, ne dediği aslında belli olan, ama ima kalıbıyla sarf ettiği sözlerle, 'başkan'a gözdağı vermeye çalışarak, bak biz halen ayaktaız, dik duruyoruz, diriyiz, güçlüyüz vs. vs. mesajlar vermeye çalışıyordu.

27 Nisan'da muhtıra veren, akabinde yargılanan ve FETÖ sonrası yargının(HSK) yargılaması sonucu beraat eden Başbuğ'un, "en başta' ilgisince belirgin, ama ima kalıbına sokarak söylemeye çalıştığı, merkezinde ordunun bulunacağı öngörülen yeni bir darbe söylemlerinin yayılması için bir çaba içerisinde olabilir miydi? Ne de olsa, emekli, ama dava sahibi genaraller rahatsız olabilirlerdi belki de, kim bilir!

İşte, 2000'lerde peş peşe gelen cumhuriyet mitingleri, AK Parti'ye açılan kapatma davaları, 27 Nisan e-muhtırası gibi irili ufaklı Kemalist kıpırdamalar, dönemi açısından bir kalkışıma ulaşamamıştı. Mutlaka kendilerinin de payı vardı, Düzenlenen Gezi kalkışımı, 1 Mayıs'ın bahane edilmeye çalışılması, yine kendilerinin de bilgisi dahilinde olduğunu düşündüğümüz 17/25 Aralık darbeye hazırlık safhası ve bizzat 15 Temmuz darbe girişimini de eklediğimizde, Kemalist bir darbenin düzenlenmek istendiği hiçte yabana atılamazdı.

Bunun birde CHP cephesini de göz ardı etmemek gerekirdi. Onlarda yıldır iktidarı en sağcısından, muhafazakarına ve İslamcısına kaptıran bir CHP'nin, onlarca yıldır içerisinde bulunduğu tertiplere bakıldığında -kısacası darbeler ve darbe süreçleri- Ak Parti iktidarına karşı, Gez kalkışmasından tutun da, Ak Parti dışında bulunan/kurulan partilerden medet ummak kendine uygun bir trend takip etmektedir.

Onun şimdide en büyük umudu, birazda AK Parti'nin birçok yanlışından kaynaklı sebepler sonucu kurulan yeni partiler ile birlikte, bilumum partilerle yapılmasını gerekli gördüğü, ya mütekamilen tam bir blok olarak, ya da 'millet ittifakı' benzeri yeni ittifakların oluşmasını umma, yapma şeklinde yeni bir cephe oluşturma düşüncesi gözlemlenmektedir.

Birçok iç ve dış yapılar, onlarca yıldır iktidar yüzü görmeyen CHP'ye, 2000'lerin sonlarına doğru Baykal üzerinden ayar çekmişler ve onun yerine 'kasetle gelen' kabilinden Kılıçdaroğlu vasıtasıyla –onları çok sevdiklerinden değil elbet- CHP'de kitle bazında bir değişikliğe gitmeye çalışmışlardı.

Kamuoyunda, partinin, laik Beyaz Türklerden oluştuğu imajının az da olsa değiştirilmesi, öyle gösterilmesi, onun yerine, mahrum kitleleri, özellikle de kendilerinin yine onlarca yıldır istismar ettikleri, hatta ötekileştirdikleri, sadece oy deposu olarak gördükleri Kürtlerin ve Alevilerin, emekçi ve yoksul kitlelerin partisi imajını oluşturmak için ortaya konan türedi bir çaba söz konusu idi.

İşte ister Perinçeklerin, ister Bağbuğların, ister milliyetçiliğini –bu ideolojiyi olumlamadığımız biline- Beyaz Türk bağlamında ulusallacılaştırılan İYİ Parti'nin, ister her fırsat ele geçtiğinde ağabeylik taslayan Saadet Partisi'nin, ister kurulan yeni partilerin, ister diğer ulusalcı kanat olan HDP'nin, bilumun yerli ve yabancı güçlerin maksatlarının, AK Parti iktidarına son vermek olduğunu söylemek büyük bir iddiayı gerektirmeyecek kadar açık ve netti...

AK Parti'nin hiç mi gelinen süreçte, sürece etki eden yanlışları olmadı? Elbette oldu, önceleri yer yer, sonraları ise, büyük oranda izlenen yanlış politikalar, sürecin tıkanmasına da yol açmıştı.

Belki de, sosyolojik donelerle belirtilebilecek bir bağlamda olaya baktığımızda, bir gün gelip kurulan/oluşan hemen her yapının – yanlışlarının olmaması durumunu kendi bağlamında değerlendirme şartıyla- hemen her yapının bir müddet sonra, az da olsa yıpranmaya yüz tutacağı öngörüsü açısından bakıldığında, AK Parti için

de, bu yıpranmışlığın vaki olduğu ve aşılması, yenilenilmesi gerektiği gün gibi ortada durmakta olup, dost, düşman herkesin ilgisini çekmektedir.

Darbeci olmayan muhaliflerin, Ak Parti üzerinden işleri başka olsa da, en azından fikri planda darbe potansiyeli taşıyan 'sivil' ve askeri güçlerin, başta Müslüman kitle olmak üzere toplumun tümüne iyi bir yönetim kazandırma yerine, İslam'ı ve dolayısıyla Müslümanları tarih ve toplum sahnesinden silip süpürme ve silme düşüncesi ağırlık kazanmaktaydı.

Tamam AK Parti'nin birçok yanlışı vardı, belki de bundan sonra yapılacak olan seçimlerde çokta zorlanacaktı. Hatta iktidarı ya kaybedecek, ya da bir ortaklığa kapı aralanacaktı. Bunlar olabilecek ve makul şeylerdi, ama darbecilerin darbe heveslerinin vücut bulmaması için açık bir kapı, hatta açık bir delik dahi bırakmamalıydık.

Onlar işe heveslendiklerinde, biz ortaya kendi düşüncelerimiz koymalı, politikalarımızı ona göre belirlemeli, gündemi kendimiz oluşturmalı, ama kendimize yönelik, yapıcı eleştiriyi de göz ardı etmeden... Daha ne diyelim,...